

нѣкому, *va.* grader, défrer; 4. сваляне оть —, la dégradation; 5. изваждамъ оть —, *va.* casser, 6. отѣжнуване —, *Milit.* la casse; 7. има — (чиновенъ), gradé, *adj.*

Чинж, *va.* faire, couter, tenir, valoir; || чини, *v. imp.* il vaut.

Чипъ, *adj.* nez épaté *m.*

Чиракъ, *sm. t.* un ouvrier.

Чирень, *sm.* la chasse; 1. (на ножъ), le manche; 2. (на сабль), la poignée; 3. (дѣржка на сабль), la garde; 4. майсторъ на -рени, un emmancheur; 5. — (мѣда), le solen.

Чирепъ, *sm.* la brisure, éclat *m.*; || (отъ сиупена скідина), *Chim.* le tesson et tête; || -пы, *pl.* le debris. [jottereaу.

Чискъ (на боръ), *sm.* Mar. le joutereau et

Чиста печѣлба, *sf.* le revenant-bon.

— пита (опечена въ пепель), *sf.* la fouace et fougasse.

Чистене, *sm.* le nettoiement et nettoyage, curement, écurage, éplichage et -chement *m.*, fourbissage *f.* et -bissage *m.*; || (рѣка или каналъ), le draguage et dragage.

Чистилка, *sf.* le chasse-pierre ou garde; || (ила), *Artill.* l'épinglette *f.*

Чистилникъ, ница, *s.* éplicheur, euse; un pareur; || (на грані), un eureur; || (на дѣрхъ и ботушъ), un brosseur.

Чистилница, *sf.* le propitiatoire; || (първо лѣтартство), le purgatoire.

Чистина и -стотія, *sf.* la propreté, netteté, pureté, chasteté, orthodoxie *f.*

Чистителъ, *adj.* purgatif, dépuratoire; || *Méd.* abstergent et abstersif, détergent, copragogue.

— лѣкъ (за по на вѣнъ), *sn.* la médecine.

— ножъ, *sm.* l'épluchoir *m.*

— цѣръ (и приемане —), *sn.* la purgation; || давамъ —, *va.* purger; || зимамъ —, *vn.* se purger.

Чистително, *sn.* le purgatif; || *Méd.* évacuant et -cuatif, *adj.* *m.*

— срѣдство, *sn.* *Méd.* l'abstergent et abstersif *m.*, dépuratif, détersif, *m.*

Чистичъкъ, *adj.* propre.

Чисто, *adv.* purement, nettement, blanchement; || *Jur.* quittement.

— мѣсто (въ облаци), *sn.* l'éclaircie *f.*

— кръвенъ конь, *sm.* cheval de pur sang, *m.*; || исписъ -nie, le stud-book.

— сърдечент и -сърдечент, *adj.* naïf, franc, simple, sincère, candide; || *fig.* ouvert, rond; || бывамъ —, *vn.* avoir le coeur sur les lèvres *f.* [roche, *m.*

— човѣкъ, *sm.* *fig.* homme de la vieille

— сърдечие, *sn.* la sincérité, naïveté, candeur *f.*

— сърдечно, *adv.* franchement, naturellement, de bonne foi, coeur à coeur.

Чистосърдечность, *sf. fig.* la rondeur.

Чистъ, *adj.* pur, clair, propre, chaste, net, élégant, fin, immaculé, blanc; 1. *fig.* vierge, liquide, orthodoxe; 2. (за вѣздухъ), serein; 3. (за животны, въ Библія), monde; 4. най — (за восакъ, за масло), vierge.

— металъ (въ монета), *sm.* le fin.

Чистя, *va.* nettoyer, purger, épucher, torcher, curer, débarbouiller, écurer, fourbir; 1. *fig.* balayer; 2. *Chir.* absterger; 3. *Méd.* déterger; 4. (бобъ), monder; 5. (рѣка), draguer. [et sauf.

Читавъ, *adj.* sain, sauf; || — и здравъ, sain

Читенія, *sn. pl.* cours public *m.*

Читецъ и Четникъ, *sm.* lecteur, trice; || fam. un liseur; || (по вѣбле на обѣдъ), un anagnoste. [modier.

Чижъ, *va.* lire; || (съ единъ гласъ), *fig.* psal-

Чифтликъ, *sm. t.* le cense, closerie *f.*, maison de plaisance, *f.*; 1. (безъ дань), *Jur.* le franc-alley; || стопанинъ на —, un francetenancier; 2. даване — на закупуване съ повръщане добытакъ, cheptel de fer, *m.*; 3. живѣяне на —, la villégiature.

Чифте (стрѣхно), *sn. t.* le chevron; || гуждане -тета, le chevronnage; || туръм -тета на стрѣха, *va.* chevronner (*voyez* Било).

Чифтчія, *sm. t.* (voyez Орачъ).

Чифть, *sm. t.* la couple (*voyez* Тжъ и Дватакъ).

Чичероне (водачъ), *sm.* un cicerone (*pl.* ni).

Чичисбей (послужникъ), *sm.* un sigisbée et cisisbée.

Чично, *sm.* l'oncle *m.*; || dit-on, *m.*

Членъ, *sm.* le suppôt; 1. *Gram.* l'article *m.*; 2. *Mathém. Log.* le terme, 3. (на една обѣра), article de foi; 4. (на мѣло, на община и Log. Alg.), le membre; 5. (на тайна община), un carbonaro (*pl.* гї); 6. туръне искуствъ —, *Chir.* la prosth se et prothèse; 7. застѣгване тайни -нове, l'infibulation *f.*; 8. застѣгвамъ тайни -нове, *va.* infibuler. [dant *m.* — корреспондентъ, *sm.* membre correspondant.

Човка (пилческа), *sf.* le bec; || *H. nat.* le rostre; || (за крѣмакъ-тъ на оржие), la majoche (*voyez* Клюнъ).

Човкатъ (за пилцы), *v. imp.* il picotent.

Човѣколибецъ (филантропъ), *sm.* un philanthrope.

— либіе, *sm.* l'humanité *f.*, la filantropie.

— либива община [жена отъ —, dame de charité, *f.*

— либивъ, *adj.* humain, philanthropique.

— ненавистникъ, *sm.* un misanthrope.

— плашилникъ, *sm. fig.* un loup-garou.

— Ѣдецъ, *sm.* anthropophage, *adj.* *m.*; un cannibale, ogre *m.* [balisme *m.*

— Ѣдство, *sm.* l'anthropophagie *f.*, cannibalisme *m.*

Човѣкъ (пл. човѣци), *sm.* людие, хора,